

Nº 152

ARIANY

Maig - Juny 1986

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA

Estampes populars

LES CREUS DEL TERME

COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

A ARIANY

Conselleria d'Educació i Cultura

No cal tenir el més petit dubte, que fa uns anys, no menys d'un quart de segle, la vida diària, girava en torn de la religió. Es començava el dia resant les tres Avemaries, molta gent anava a missa primera per dedicar la jornada laboral a Déu i pel carrer el salut que imperava era "Adéu" contracció de "Ves-te'n amb Déu". Al migdia, s'aturaven les feines per resar l'Àngelus al so de les campanes i a la tarda, a la posta del sol, també al so de campanes es resava per despedir el dia.

No hem d'oblidar tampoc, les salutacions que es feien quan s'entrava a una casa: "Ave Maria Puríssima? Concebuda sens pecat" o també "Qui hi ha aquí? Déu i noltros".

Per altra part, i què hi havia de poques cases que no tenguessin a l'aiguavés de davant penjat a les parets, una estampa del Sagrat Cor de Jesús a un costat i a l'altre una de la Puríssima!

Els funerals, la majoria acabaven amb el símbol de la Creu i qui no la tenia al funeral, la tenia a la part més alta de la teulada.

Amb una paraula, la vida girava en torn d'aquesta ambientació i ja aficats dins aquest apartat religiós, no podem oblidar les creus de terme i la seva simbologia o significat.

Com a creus de terme, es poden definir, aquelles que s'alçaven principalment a l'entrada del poble o al començament del terme municipal del mateix, estant aquestes situades per regla general al camí que portava al poble. Estaven a un punt de pas, quasi bé obligat, per aquella gent que sortia a fer feina a fora vila i era costum, tant quan sortien cap el treball com quan

tornaven de la tasca diària, al passar per davant la Creu, resar un Credo, un Parenostre i es feien la senyal de la creu. Hi havia gent, que també, per fer les oracions s'agenollava segons consta a gravats antics.

Ariany, compte amb tres creus, encara que una de elles, té caràcter més bé decoratiu, i una altra té encara molt poca història ja que fou alçada a l'any 1969, però compl els requeriments de Creu de terme.

La més rellevant, sens dubte, és la que dóna nom a la plaça on està situada. És la més antiga i també per tant, la més deteriorada. Fou Mn. Gabriel Font, prevere nadiu de Porreres, qui la donà i beneí el primer de novembre de l'any 1856, en testimoni del seu agraïment al poble d'Ariany on solia venir molt sovint a predicar, degut a la seva amistat amb el Pare Bruno que aleshores regentava la nostra capella.

La creu, està tallada en marès, així com els escalons que la sustenten. Aquests escalons, en comparació a la Creu, estan molt gastats, degut tal volta a la mala qualitat del marès i al seu ús, ja que no hem d'oblidar que "Sa Plaça de Sa Creu", fou antany el nucli central del poble i a n'aquesta plaça, era on s'hi instalaven els pfacers que venien principalment de Muro i Sa Pobla a vendre tota classe de verdures i hortalisses.

Cal també la possibilitat, de què la creu donada per Mn. Gabriel Font, no fos la primera allà instalada. És possible, que la seva donació sols consistís en la creu pròpiament dita, per substituir-ne una altra espenyada o desapareguda, utilitzant els mateixos escalons.

La Creu, comptava abans, amb tres bolles del mateix marès, i que segons els més vells del poble, varen esser llevades un any pels quintos i mai més no s'ha sabut res.

La segona Creu, és la de les voltes de Son Bonany. Aquesta, va esser beneïda el primer de gener de 1969 pel Rd. P. Gabriel Genovard TOR, acompanyat de les autoritats locals i els rectors dels pobles veïnats. La Creu, va esser alçada, en recordança al qui fou

ESCOLA

Aquest darrer trimestre ha estat sense cap mena de dubte el més intensiu de tot el curs, però no per això ha deixat d'esser interessant. S'han fetes moltes activitats, algunes d'elles molt esperades i per les quals s'havien fet altres feines durant tot el curs.

Podem començar destacant l'activitat amb la qual tots hem disfrutat més. Com tots deveu ja pensar es tracta del "CAMPAMENT A LA VICTÒRIA". Seguint la tradició de l'any passat, hem anat treballant tot el curs alumnes, pares i mestres per tal d'aconseguir doblers per la seva possible realització (rifas, representació teatral, titelles, carroces, etc.) La valoració nostra, creim que coincidirà sens dubte amb la dels allots i pares: ha estat excel·lent.

Aquí no podem oferir-vos, l'opinió de cap d'ells; els finals de curs són els dies en els quals la manca de temps es fa notar més (avaluacions finals, feines burocràtiques i deixar-ho tot a punt pel pròxim relleu).

Totes les activitats desenvolupades a la colònia d'estiu (fira índia, ginkama, sortides per la muntanya, focs de campament, platja) han contribuït a coneixernos tots molt més intensament, ja que conviure les 24 hores del dia, dóna a conèixer aspectes de la personalitat dels nins que mai a l'escola no es poden descobrir.

La sinceritat de les relacions, la convivència continuada, el grau creixent de responsabilitat, són aspectes que s'han superat àmpliament en aquesta colònia.

A tots ens sap greu, que el campament hagi coincidit amb les darreries de curs i que hagi suposat una despedida indesitjable.

També ha ajudat a diluir tensions lògiques de fi de curs (exàmens, recuperacions, notes). Són conegudes les que sofrim alumnes i mestres per aquestes dates. Els resultats creim, i així ho hem dit a la memòria de fi de curs, han estat bons. El 57,1 % ha superat el seu nivell a la convocatòria de Juny. El rendiment per cicles és el següent:

Cicle Inicial:

91,6 % ha promocionat.

Cicle Mitjà:

70,0 % " "

Cicle Superior:

24,0 % " "

Aquest percentatge d'aprovatats amb tota probabilitat augmentarà a la convocatòria de Setembre, ja que són molts els alumnes que no han tret una qualificació global positiva per una sola assignatura.

Això s'ha acabat. Ara tot-hom a nadar, jugar i estudiar un poquet que no fa mal a ningú. Fins una altra.

Pere, Toni i Roc.

rector d'Ariany al llarg de 37 anys, D. Martí Truyols, Pbro.

La Creu, és prefabricada i està recolçada damunt una escalonada de marès. El terreny, el va cedir la família Sancho-Genovard i la varen costejar les famílies Genovard-Ferrer. L'apadrinaren D. Joan Genovard i la seva esposa Dª Catalina Vidal.

Com ja hem dit abans, aquesta creu, té poca història ja que és recent, ara bé encaixa dins aquest concepte de creu de terme que hem definit abans ja que està al començament de la carretera que enfila cap al poble d'Ariany.

I finalment, la creu instal·lada a la plaça de l'església, la va alçar D. Mateu Amorós després d'haver-li regalada D. Gabriel Mateu de Campanet per tal finalitat, purament decorativa.

Totes les manifestacions, tenen el seu sentit. Hem passat moltes vegades per davant aquestes creus i tal volta ni les hem mirades. Cal pensar el significat baix el qual varen esser alçades, la fe d'un poble en Déu, un Déu que sembla esser oblidat més de cada dia. Servem-quin aquestes notes per començar a estimar-lo un altre cop partint d'aquestes petites manifestacions.

Maria Mestre
i
Biel Tovell

Treballant al camp, mirau prim amb el foc

El foc és una eina molt útil, però també molt perillosa quan es fa servir per cremar rostolls, batzers i la llenya que sobra en haver podat. Aquesta feina provoca cada any molts dels incendis forestals de Mallorca. Per això la llei prohibeix, durant l'estiu, encendre gens de foc fins a 400 m. de la vegetació natural.

Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més

DIA A DIA

* El mes de juny ha girat tot entorn d'una sola data, 22-J. Ja dels primers dies de la campanya electoral varen anar desfilant pels nostres carrers quasi tots els partits polítics, amb furgonetes, camionetes i autocars; molt de renou, paper a l'aire, i cares somrients per ses parets.

I no podem passar per alt els mitings convocats; pareixia que se provaven a quin hi hauria més poca gent. Fint i tot que els conferencians d'un dels partits optaren per anar-se'n del lloc de reunió, per manca de gent, als cafès de la plaça, i allà amb quatre copes, i un parell de caramel.los arribaren a fer una mica de remolí.

Va arribar el diumenge 22 de juny, i els arianyers anàrem a votar. Damunt un cens de 788, se varen emetre 545 vots, el que suposa una participació del 69,17%.

El partit que va obtenir més vots va ésser el PRD, Partit Reformista Democràtic, amb 260 vots. Seguit de la Coalició Popular (AP-PDP-PL) amb 150.

Els demés vots es repartiren de la següent manera:

Centre Democràtic i Social (CDS). 83
P. Socialista Obrer Espanyol (PSOE) . . . 43
Esquerra Nacionalista (PSM). 7
Coalició d'Esquerra Unida (IU). 2

* El dissabte, 3 de Maig, els quintos, organitzaren un petit festival amb l'actuació d'un grup de nines de l'escola d'Ariany. I després es va posar en escena l'obra teatral "Embulls de família" a càrrec del grup teatral Popular de Manacor. Va ésser una vetlada de lo més entretingut.

* El darrer diumenge de maig, dia 25 es varen celebrar a Ariany les primeres comunions. Enguany sols varen ésser tres els qui la reberen:

- Pràxedes Capó Mestre
- Lluç Pons Estelrich
- Joan Carles Vanrell Carbonell

* I el mateix dia, s'horabaixa tingué lloc la VII Trobada de Donants de Sang. Es va reunir a Ariany gent de Ca'n Picafort, Costitx, Llubí, Muro, Lloret, Maria de la Salut, Petra, Pina, Sineu, Sant Joan i Santa Margalida.

La festa va començar amb una solemne missa d'acció de gràcies a Nostra Senyora d'Atocha, on el grup s'Esbart d'Auberg va ballar el ball de l'Oferta.

Seguidament a la Plaça Major hi va haver un refresc per a tothom.

Els actes varen ésser presidits pel President de la Germandat Sr. Jeroni Albertí, i les autoritats locals.

* El 29 de maig, dia del Corpus, es va celebrar s'horabaixa un solemne ofici. Però la processó no pogué desfilat pels nostres carrers degut al mal temps.

* El darrer diumenge de maig, els nostres majors anaren d'excursió. Començaren per visitar el museu de cera a Binissalem i seguiren per Santa Ponça, Port d'Andratx, Sant Telm, etc., i per acabar d'apurar el temps arribaren fins a Ca'n Picafort. Els va acompanyar per dinar el President del Consell Insular de Mallorca, Sr. Jeroni Albertí.

També els nins de la Catequesis eren aquest dia d'excursió. Anaren a Valldemosa, on visitaren la Cartoxa i la casa de Sor Catalina Tomàs, i s'horabaixa el pasaren a Marineland.

* Diumenge, 29 de juny, festivitat de Sant Pere i Sant Pau, Ariany es va vestir de festa. Un arianyer, Fra Guillem Bauçà Mas, T.O.R., va ésser ordenat sacerdot pel Bisbe de Mallorca, Mons. Teodor Ubeda Gramage.

Hi va haver missa concelebrada, va cantar el coro de Sant Francesc de Palma, i el grup s'Esbart d'Auberg va ballar el Ball de l'Oferta.

ESGLÉSIA

BAPTISMES

Maig
Dia 18
Catalina, filla de Bernat Bergas Mas i de Jerònia Socias Darder. 4-11-85

Juny
Dia 22
Maria Esperança, filla de Pere Serra Torrens i d'Esperança Bisquerra Mayol. 6-12-85

MATRIMONIS

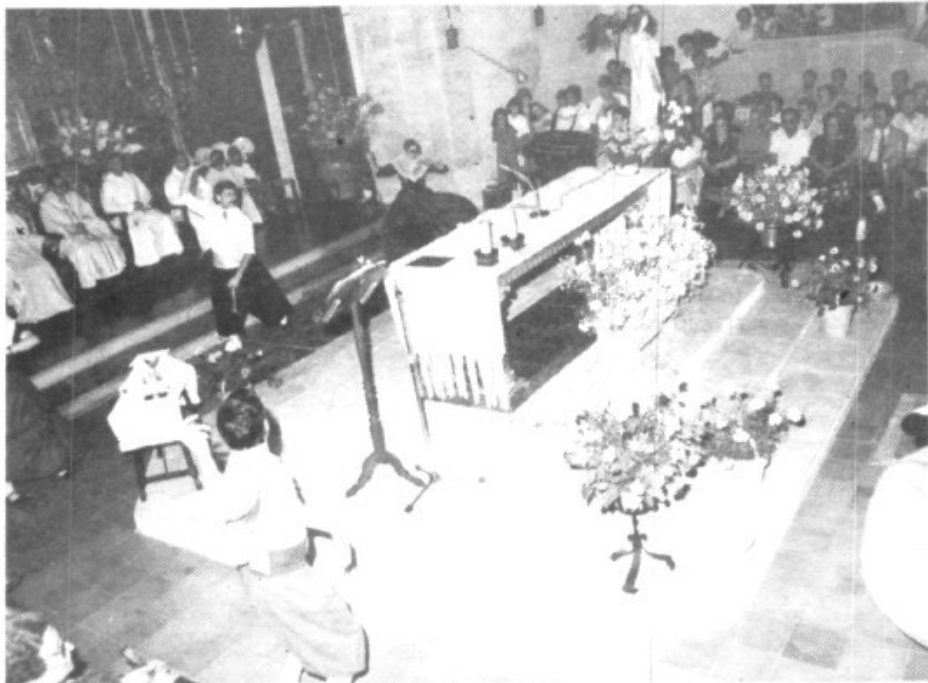
Maig
Dia 18
Baltasar Sastre Piña amb Na Margalida Mas Costa

DEFUNCIONS

Maig
Dia 3
Miquel Rigo Rosselló, viudo, de 83 anys. (D'es Moli)

Dia 4
Sebastià Darder Pascual, casat, de 67 anys. (De Calderitx)

Dia 16
Maria Pascual Alzamora, fadrina, de 79 anys. (De ses Tapareres)

EN POQUES PARAULES

NUREDDUNA:
UNA REIVINDICACIÓ MUSICAL

Dies passats he tengut l'oportunitat de col·laborar en una representació escolar de la versió abreujada de *La Deixa del Geni Grec*, de l'eminent Costa i Llobera. Juntament amb Joan Deià i Margalida Barceló, que se'n cuidaven dels decorats i del vestuari; i sota la coordinació d'esforços i direcció de l'experta mà de l'Amic Pere Estelrich, he passat unes hores realment profitoses amb els al·lots, recreant la Música d'aquella gent... Música, en veritat? Tal volta seria millor parlar d'ambientació sonora, perquè és quasi segur que la Tribu de l'Alzina no assaboria aquest Art tal com l'entendem avui: hi mancaven elements; el rapsoda grec, en canvi, ja devia entonar cants amorosos amb un ritme ben determinat al servei d'alguna inspirada melodia.

Tot plegat me du a pensar en la Música que el pare Massana posà a la trama fatal de Nuredduna i Melesigeni ara farà quaranta anys. No em consta que des de la seva estrena al Principal, en versió concert de la Simfònica de Mallorca dirigida per Eaktay Ahn, s'hagi representat la sublim obra del poeta pollencí convertida en llibret operístic per Miquel Forteza, ni tansevilla s'hagi repetit en concert. I és una llàstima. Si la Música està a l'altura del poema es podria convertir en una d'aquelles obres que figurassin com monument del nostre Art, en efectiva representant de la nostra Cultura. Consider que és una reivindicació a fer, si no el muntatge escènic complet sí, almanco, una audició de la part musical, dirigida, en primer lloc a les formacions instrumentals i vocals de l'Illa i en segona instància -com impulsors- a les Institucions Autòctones. La suggerència és a l'aire; si més no, es podria estudiar...

Una vegada més la màgia del Teatre ens ha fet cavil·lar. La sala d'actes de Sant Gaietà ha esdevingut escenari de la renovació de l'etern tema de l'Amor i la Mort. Eros i Tànatos s'han enfrontat, un cop més, en la mítica lluita... i la Primavera n'ha estat testimoni.

Biel Massot i Muntaner
(Per a l'Associació de Premsa Forana)
15-V-86

UN CONSELL

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
EL CARRER

Barbarisme Forma correcta

ACERA	voravia, vorera
ALCANTARILLA	claveguera
ALUMBRAT	enllumenat
BARRIO	barri
BASSURA	fems, brossa
BATXE	clot, sotrac
CAMION	camió
PARAFANGOS	parafang
RASCACIELOS	gratacel
SEMAFORO	semàfor
TRAFIC	trànsit
XOQUE	xoc, topada

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Escric aquestes lletres, dies abans de què un jove d'Ariany oficiï la seva primera missa a Ariany.

És un acte poc freqüent, encara que Ariany sia un poble que ha donat moltes vocacions religioses, i com a tal, ha despertat una gran expectació; s'espera la presència del Sr. Bisbe de Mallorca Teodor Ubeda, de Mn. Nicolau, bisbe franciscà actualment retirat, el Provincial dels franciscans, així com una assistència d'unes 1.500 persones; en una paraula, que aquí més que mai podem dir que el proper 29 de Juny hi haurà altar fumant i missa de tres, ja que possiblement la missa sia celebrada per una quarantena de sacerdots.

Aquesta primera missa, la dirà un jove que tots hem vist créixer i córrer pels nostres carrers, un jove, que bé és veritat, no ha estat plenament integrat als moviments del poble, tal volta per la seva aparent timidesa, o perquè els seus pensaments estaven més llunyans, tenia unes metes més altes. Sempre ha semblat una persona molt reflexiva i tal volta gràcies a això, està ara donant el pas més important de la seva vida.

Guillem, conta'ns un poc com ha estat la teva vida fins el dia d'avui.

Bé, vaig néixer el 24 de juny de 1959, ara tenc per tant 27 anys. Mon pare, va morir quan jo tenia 28 mesos; aleshores, ens anàrem a viure a Manacor, on vaig anar a classe a Ca ses Monges. Als 4 anys, vàrem venir a viure a Ariany i vaig anar a classe amb les Franciscanes fins a l'edat d'anar a l'escola pública. Als 10 anys, vaig anar a la Porciúncula, on vaig estudiar fins a 6º. El C.O.U. el vaig fer al Institut Antoni Maura.

Després, vaig començar primer de Teologia al Seminari de Palma, on érem 2 alumnes i teníem 7 professors.

Abans d'acabar el curs, anàrem a Madrid per començar el noviciat, on férem cursos de franciscanisme i vida religiosa. Llavors, començàrem a la Universitat Pontifícia de Comillas la Filosofia. Després de tres anys, férem Teologia. Al temps que férem Teologia, també estudiàvem Pedagogia, per treure el títol de professor de religió.

En total, vaig estar 6 anys a Madrid, on vaig conèixer durant 5 anys amb Pere Ribot i 3 amb Jaume Tugores.

Aquest temps, també vaig aprofitar per fer cursos de restauració i procurava combinar els estudis amb la pastoral i escola al col·legi de Raimundo Lulio.

Quan vaig acabar la Teologia, m'enviaren al col·legi de Sant Francesc

ENTREVISTA A...

de Palma i em donaren el càrrec de dur l'administració del col·legi. Al mateix temps, estudiava Empresarials, combinant amb una sèrie de classes de llengües. També duc la coordinació de la T.O.R. amb tot el que està relacionat amb Hisenda.

Qui va prendre la decisió de què anassis a classe a La Porciúncula i perquè?

Ma mare, perquè creia que podria rebre una formació millor, ja que no tenia Pare i es creia molt responsable de la meua formació i va pensar que la que podria rebre allà, seria millor que la que podria rebre aquí.

A quin moment de la teua vida, vares sentir néixer dins tu la vocació?

En primer lloc, vaig prendre consciència de l'esforç de ma mare per poder tenir-me a un col·legi i vaig procurar ajudar fent feina al col·legi escurant plats; també a l'estiu, per poder ajudar un poc a pagar els estudis.

Consciència de vocació no n'havia tenguda mai, possiblement fins els 17 anys. Quan vaig fer C.O.U., per comprovar que no fos una quimera, vaig anar a fer-lo a un Institut mixte, fora dels frares i els resultats foren que quan vaig acabar el curs hi vaig tornar.

A n'aquest moment ja eres conscient del camí a prendre o encara hi havia dubtes?

Tenia una sèrie de principis que em deien que per aquest camí em podia realitzar com a persona amb un compromís que no fos només social.

Quan vaig demanar per anar a fer el noviciat, va haver-hi un tio que es va comprometre a pagar-me una carrera, inclús em donà tres opcions. Malgrat tot, vaig voler continuar i fer la prova del que m'havia proposat al principi. Ara bé, crec que des d'el principi, una persona pot tenir unes garanties i les pot anar incrementant, però seguretat, crec que no se'n té a cap camp, ara sí, s'ha de tenir un màxim de garanties, possibles a l'agafar una decisió.

Sents que perds qualche cosa a l'hora d'agafar la vida religiosa?

Perdre, no perd res, ja que des d'el moment que una persona renuncia a una sèrie de coses, deixa de perdre-les. És un acte voluntari i al mateix temps, en guanyes unes altres i adquireixes una llibertat molt més ample.

Creu que el deixar de formar una família és una cosa que costa molt, ja que per naturalesa, tots tenim tendència a formar-la, inclús psicològicament. Això, pot dur a un desequilibri i

s'ha de compensar amb la cuida a nivell de comunitat religiosa i amb l'acostament a la gent que tens devora, però això no fa que el sentiment natural segueixi vigent.

Series partidari de què els capellans es casassin?

Seria partidari de què alguns ho fessin, però per principi, els religiosos, no es poden casar. Un capellà fa els vots, és una persona que està tota sola. Amb la manca d'assistència a molts de pobles i moltes regions, crec que no seria una idea molt dolenta que davant

la necessitat s'arribassin a ordenar homes casats dignes del càrrec que han de dur a terme. En canvi, dins la vida religiosa, ja de principi, es renuncia a la formació del matrimoni, ja que es conceb com a una entrega superior i una forma de poder servir millor als demés.

Avui en dia, és difícil dur una vida religiosa?

Crec que és bastant difícil, sobretot, tenint en compte les circumstàncies del món actual. Hem de tenir en compte que fa 50 anys o menys, que els religiosos es movien a cop de dret canònic, si complien la normativa, eren uns bons frares. Actualment, sobretot nosaltres joves, hem vengut dins una època on han fet crisi molts dels principis inmutables que existien per aquella gent; tot això que ha caigut, nosaltres ho hem d'anar refent lo qual suposa, que estam caminant damunt una corda i a qualsevol moment podem caure, encara que darrerament, la cosa es va assentant.

Vivim i hem estat educats dins una llibertat que moltes vegades es necessari que ens facem mereixedors d'ella.

Hi ha certs sectors de l'església mallorquina, que semblen els abandonats de l'obra social, posant-la inclús damunt la part religiosa pròpia, que penses al respecte?

Crec que són persones que el seu treball és digne d'alabança, pot esser, que molts dels altres no siguem capaços de fer una tasca semblant, ara, els fets o les actituds que tenen de cara a l'església, crec que són una forma d'aprofitar-se d'una institució que en certa manera els llança de cap a una popularitat que d'una altra forma possiblement no tendrien. Crec que són persones radicals i en molts de punts extremistes que per ventura poden espenyar tantes coses com les que arreglen.

Què penses de la joventut actual?

En principi, crec que no hi ha mala gent; ara, sa joventut actual, ha rebut totes les coses fetes, no saben res el que els costa; a l'hora de fer un esforç, surgeix el "passotisme" crec que per estimar una cosa, s'ha de saber el que costa aconseguir-la.

Crec que si els mostres un poc el camí perquè ells s'organitzin, passen molt més gust que si els ho dones tot fet.

Creus que amb la violència, el sexe, la droga, etc., intenten substituir algunes coses?

Quan una persona no es sent realitzada amb la forma de vida que porta necessita compensacions i les més freqüents són l'alcohol, droga, etc. La joventut actual, ha confús l'esser amb el fer i és necessari que sàpiguen qui són, d'aquesta manera, poden optar a una realització personal que no necessiti compensacions.

Com decidires dir la primera Missa a Ariany?

Perquè em sent arianyer, és allà on tenc les arrels i si pens en els primers anys, sent que la meva personalitat en un grau molt alt ha estada forjada

amb l'ajuda de molta gent d'aquest poble.

I ja per acabar, que els voldries dir des d'aquí als arianyers?

Que els dec gran part del que jo som i que estic disposat a servir-los en tot el que estigui en les meves mans.

NOTÍCIA

La notícia més destacada d'aquests mesos és sens dubte l'ordenació sacerdotal de Fra Guillem Bauçà Mas T.O.R., pel Bisbe de Mallorca.

Entre els nombrosos sacerdots presents a l'acte s'hi trobava el també arianyer Rdo. P. Pere Ribot Mestre, T.O.R., el primer sacerdot ordenat a

Ariany, que si no ens equivocam devia complir exactament 16 anys de sacerdoti. Perquè també va esser el dia de Sant Pere quan va esser ordenat sacerdot pel Bisbe franciscà de Huamachuco Rdm. Mons. Damià Nicolau, el capvespre de dia 29 de juny de 1970.

PERSONATGE

Aquests dos mesos hem adjudicat el personatge, millor dit, els personatges, als nostres "quintos" d'Ariany. Perquè, encara que siguin pocs i tal vegada mancats de mitjans, han sabut organitzar un parell de vetlades de lo més agradoses. Començaren per Nadal amb una Xocolatada, un sopar de Cap d'Any. Per Pasqua tampoc faltaren pels nostres carrers cantant "Ses panades". A principi de maig també feren un petit festival ajudats per un grup de nines d'EGB,... i fins i tot organitzaren un viatge a Eivissa, n'hi ha que divergen si per culminar sa festa, altres que per descansar de tot aquest truí que duen mogut. I voltros, no creis que s'ho tenen ben merescut...?

PERE GIL *Giosador*

CONSOLAT DE SOLLER A CIUTAT
CARRER DE PUEYO, 1 - TELEFN. 726863

SOLLER: LLUNA, 13 - 631254

*Enc que som de Tramuntana,
es CONSOLAT DES SOLLERICS
oferesc a n'ets amics
que tenc a sa PART FORANA.*

*I també a n'es Ciutadans
- que jo som amic de tots-
veniu amb mi a fer rots
d'oli i de pa d'el d'abans.*

*Vull dir de pa integral
amb quasi tot es segó.
Per sa salut és millor
i això és lo principal.*

*Es capvespres des dijous
convit a pamboliada.
Tenc també una sobrassada,
café, ametlles i anous.*

Pere Gil
maig 1986

II CONCURS DE NARRATIVA

-9-

BASES:

- Està classificat en dues categories:

1ª Categoria fins a 11 anys (inclosos)

2ª Categoria, de més de 11 anys

- Podrà presentar-s'hi qualsevol persona.

- Es tema és lliure i s'extensió no serà superior a 3 fols.

FULLETA D'ARIANY

PREMIS

1ª Categoria

1 - 4.000 ptes i obsequi especial

2 - 2.000 ptes i obsequi especial

3 - 1.000 ptes i obsequi especial

2ª Categoria

1 - 6.000 ptes i obsequi especial

2 - 3.000 ptes i obsequi especial

3 - 2.000 ptes i obsequi especial

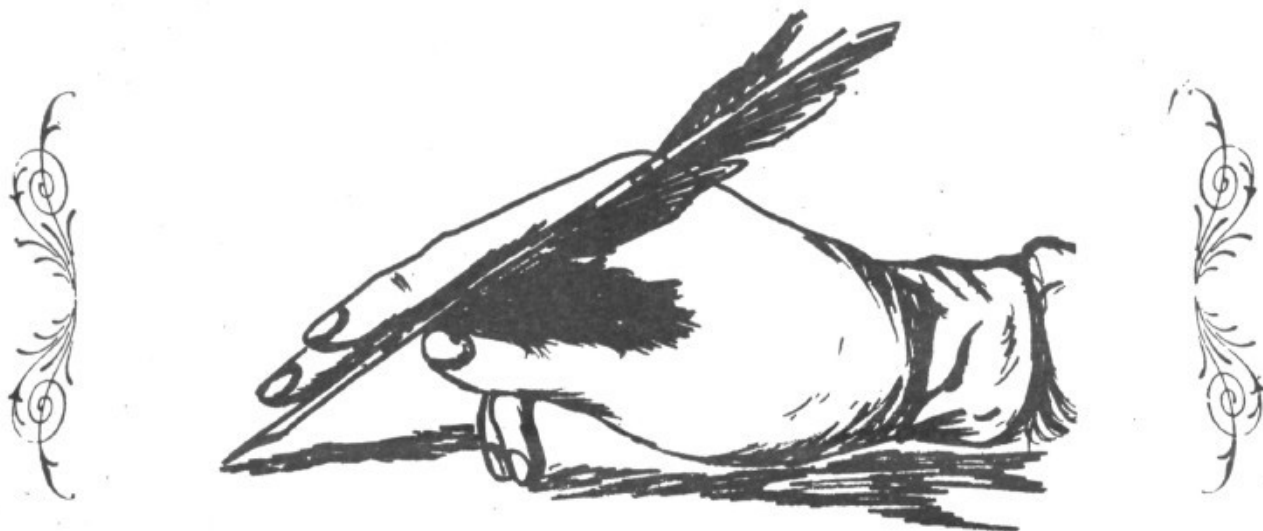
A més d'això, tots es participants seran també obsequiats.

- Es treballs s'entregaran en sobre tancat i baix d'un pseudònim, juntament amb un altre sobre on figurin ses dades personals.

- Es termini màxim de presentació serà dia 15 d'agost en es Local Parroquial.

- Es premis s'entregaran durant es transcurs de ses festes patronals.

- Es treball guanyador de cada categoria es publicarà a sa fulleta.

ARIANY TEMPS ENRERA

PASSATEMPS

REFRANYER

- Auccell en terra, temporal a la mar.
- Any de malalts, ganàncies de metges.
- Ulls espolsats i fora son!

TEST CULTURAL

- 1) A quin terme es troba l'ermita de Sant Honorat?
 - Santanyí
 - Randa
 - Algaida
 - Campos
- 2) Qui va escriure la novel·la "Nostra Senyora de París"?
 - Stendhal
 - Voltaire
 - Victor Hugo
 - Balzac
- 3) Qui va compondre l'Oratori "El Mesias"?
 - Wagner
 - Bach
 - Haendel
 - Mozart
- 4) Quin mes i any es va aprobar mitjançant un reial decret la segregació arianyera del municipi de Petra?
 - 28 Febrer 1983
 - 30 Juliol 1982
 - 26 Octubre 1983
 - 28 Desembre 1985
- 5) Qui va pintar el cartell anunciador del Mundial de futbol de 1982?
 - Picasso
 - Miró
 - Tàpies
 - Barceló.

LLETRES BARREJADES

Cercau entre totes aquestes lletres, 10 noms els quals comencen per la lletra M.

M	S	T	U	M	A	R	C	T	A
E	U	Y	M	A	B	H	O	N	W
R	B	D	A	K	L	P	E	Ñ	X
C	S	Z	G	M	M	L	I	A	H
E	E	V	I	M	A	R	I	A	R
T	S	I	A	D	C	U	P	Q	Y
P	I	C	G	M	I	Q	U	E	L
Y	O	A	T	T	A	L	K	J	S
N	M	A	C	I	N	O	M	H	F
O	M	A	S	M	A	T	I	E	S

PENSAMENTS

- Estima als demás tal com son.
(Phil Bosmans)
- Esborrar el somriure a un infant, és mutilar el demà.
(Arturo Ruibal)
- Les grans riqueses, corrompen tant a qui les tenen com a qui les desigen.
(Aly Hassan)
- La teva única obligació en qualsevol moment de la teva vida, consisteix en.esser feel a tu mateix.
(Richard Bach)
- La fe, son vint-i-quatre hores de dubte, menys un minut d'esperança.
(Georges Bernanos)

GLOSADA

Molts de vosaltres que ara llegiu aquesta glosada, segur que a un moment donat direu: Jo a n'això ho conec. I segur que recordareu quan ja fa anys, el dia de matances ens enrevoltàvem a un gran fogueró preparat al carrer i ens posàvem a cantar. El títol de la glosa, és: El Sen Piris.

El sen Piris, s'altre dia, no el sentia anomenar. Ara m'ha dit que tenia un bou que el feia llaurar. Sa dona qui el va encarar:
- Jo, si fos de tu, el vendria, i es doblers donaria a gordar a un capellà, i tendria per pagar, en morir-te, s'obra pia.

El Sen Piris té un bou i el fa jeure a sa serena, i n'hi dóna per s'esquena, tant si vol com si no vol.

El Sen Piris ja du dol amb sa corbata de llista. Vaja quina cosa trista, perquè sempre va tot sol. El Sen Piris diu "no, no", que no vol comprar pastura, perquè es seu bou, per ventura, no serà pasturador.

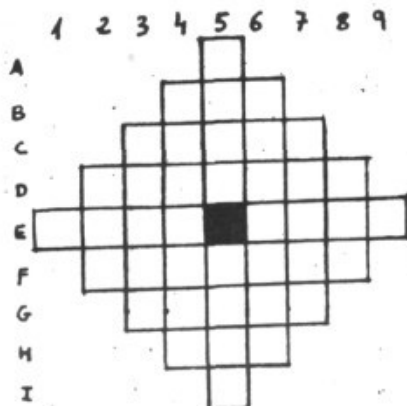
Biel Tovell.

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS: A- Tercera lletra de l'alfabet. B- Planta que es conra com hortalissa, per aprofitar la seva arrel comestible. C- Lloc plantat de pins. D- Festa orgiàstica i tumultuosa. E- Suport on es col·loca allò que es vol coure, i que té un dispositiu adequat pel combustible. Repetició d'un so produït per reflexió del mateix en una paret, roca, etc. (pl). F- Diminutiu de forat (Rev.) G- Home al qui li agraden les llepolies. H- 1ª persona singular present indicatiu verb matar. I- Consonant.

VERTICALS: 1- Sisena lletra de l'alfabet català. 2- Moviment ràpid d'un cos cap amunt sense més força d'elevació que l'impuls original. 3- Peix marí molt saborós. 4- Nom d'home. 5- Mida longitudinal que consta de vuit pams i equival aproximadament a 1 m. i 60 cms./ 3ª persona singular present indicatiu verb tapar. (Rev.) 6- Paner o panera de grans dimensions. 7- Tornar-se boix (Rev.) 8- Full d'un llibre o manuscrit. (Rev.) 9- Símbol químic del sofre.

Xep a Xep

UNS VAN I ALTRES VÉENEN

Han acabado ya los mundiales de futbol -; Quin alè han fet ses dones que només veien pilotes de dia i de nit! y vienen los de baloncesto. Justo acaban de celebrarse las elecciones generales -"haurem d'aguantar en Felipito y en Guerra quatre anys més!!- y ya los hay preparando las municipales. De momento el "clan" está tranquilo, confían en repetir su aplastante victoria y sin embargo desconfiados. Me explico:

Ya hace unos días, el "cerebro" del grupo mayoritario, el "concejal figurón" le llaman otros, intentó son-sacar información a Topholet... "però va tocar os. Ho duia clar en una paraula". Sin embargo ello me hizo recapacitar sobre una confidencia que pocos días antes había recibido: "S'està formant un grup de gent per a presentar-se a ses pròximes eleccions!!" Segùn parece la idea nació como consecuencia de leer el último "xep a xep" en el que se hablaba del pasotismo de la oposició.

De cuajar, sería indudablemente una lista sorpresa por los elementos que la componen y que cuenta con el apoyo de "arianyers" con cargos significativos en el mundo de la hostelería. Al parecer incluso alguien no "arianyer", "solleric" para más señas, estaría dispuesto a renunciar a sus orígenes y presentarse como candidato.

Por el momento, poco más se sabe, si acaso, que tienen la intención de presentar su candidatura bajo las siglas del partido comunista. Eso sí que ya no parece muy viable en un pueblo como el nuestro; sin embargo ellos argumentan que "Ariany necessita un partit d'esquerres que faci moure un poc aquests burgesos que tenim a s'ajuntament". Ja ho veurem, lo que sigui... sonarà!!

ES BATLE ESTÀ CONTENT

Con el resultado de las elecciones en Ariany, me refiero. El mismo día de las votaciones, tuve el gusto -perquè és vertaderament un gust- de hablar con nuestro alcalde y andaba preocupado por conocer los resultados de Ariany "Voldria que tant En Cañellas com

N'Albertí i el CDS se'n duguessin votes! -me decía

"I és clar... a s'hora d'apar a demanar doblers a Palma -encara que no hi solen anar molt, aquí els en han de dur agafats- però així i tot és molt important tenir-los a tots contents i que segueixin pensant que són d'es seus!"

I és que es nostro batle feiner no ho serà molt... però lo que és amb diplomàcia n'hi ha pòcs que li guanyin.

QUIN PATACOL!

Por el amor de Dios que la armè buena con lo de los focos de la iglesia en el último número. Y ello me alegra por una parte y me entristece por otra. Me alegra por cuanto demuestra que esta sección es muy leída y me entristece al comprobar que al mismo tiempo no acaba de ser entendida si nos atenemos a las reacciones de algunos que me trataron poco menos que de hereje. Lo he dicho en numerosas ocasiones y lo repito: esta sección no pretende sino entretener y fomentar la lectura sin tratar en ningún momento de alzarme en juez ni criticar a nadie!! "M'heu entès? Bé idò així tots contents: voltros, jo, i es que van a missa que abans no tenien llum i ara ja en tenen!!

Tant de bo si es polítics m'escoltassin tant! potser tendrien mal p' es darreres per haver segut molt de temps a ses cadires rostides de s'ajuntament, però també tendríem tots més camins asfaltats, més llum, plens interessants... i menys doblers a es compte corrent!!

FESTES

Estos meses pasados y los próximos son tiempo de festejos. En Ariany hemos tenido ya la de los donantes de sangre en la que quedó demostrado que, cuando se quiere, se hacen las cosas bien y me refiero al orden que hubo en el refrigerio servido tras la celebración en que se pudo comer cuanto se quiso y sin colas ni apretujones;... lástima de la bebida.

Nos vienen ahora la "festa de sa independència" y "festa major". Segùn parece se ha decidido -"ellos" lo han decidido- que la primera sea "magra" -lo que por otra parte no es ninguna novedad- y la segunda... ya vere-

mos.

"O sigui que ja ho sabeu: si no canvien ses coses, un parell de tamborers, un mag, un cantador fluixet i a jeure d'hora. Esperem que, almanco, no ens llevin sa sangria!!

Però, ja ho veureu: ni no és per aquesta, serà per s'altra que provaran de fer-ho gros: N' Albertí, En Cañellas, alerta al Rei i tot.

La cosa està ben clara: ses eleccions estan aprop i encara que ells diuen que estan cansats, de lo que estan cansats és d'esperar que arribin per a tornar investir.

A es vellets ja els han tret a passejar -deu esser lo únic que han inventat i han aguantat en quatre anys perquè això d'es plens avorrits no és d'ara. Què voleu?... un màgic? En Xesc Forteza? Menjar? un pallaso? Cavalls? Toros?

Mentre siguin coses que amb doblers se puguin arreglar i no hagin de fer molta feina... demanau. Ara és l'hora.

Ara bé: no demaneu més acció ni més interès ni més moure's, ni una exposició de pintura. Vos diran que sí ... però no ho faran.

Fins s'altra
Fareu bonda. Ho esper
Així n'hi haurà menys de dolents

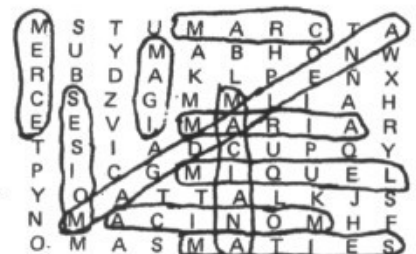
TOPHOLET

SOLUCIONS

TEST CULTURAL

- 1) Randa
- 2) Victor Hugo
- 3) Haendel
- 4) 30 Juliol 1982
- 5) Miró

LLETRES BARREJADES

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS: A- C. B- Nap. C- Pinar. D- Bacanal. E- Fogo. Ecòs. F- tedarof. G- Llèpol. H- Mat. I- T.

VERTICALS: 1- F. 2- Bot. 3- Pagell. 4- Nicodem. 5- Cana. apaT. 6- Panerot. 7- racoL. 8- loF. 9- S.